

højtidelighed, vort første Møde, ude i Forbindelsesgangen mellem Folketing og Landsting.

Det, jeg gerne vil slaa til Lyd for, er, at vi benytter denne Sal her i Fremtiden. Det gælder om at have den smukkeste Ramme om Højtideligheden, og det forekommer mig, at det smukkeste Rum, vi har her paa Christiansborg, er Folketings-salen. Jeg ved, der er blevet indvendt, at Folketingssalen er for lille til at rumme baade Folketingets og Landstingets Medlemmer. Det vil imidlertid let kunne lade sig gøre, ved at man flytter de 5 smaa Borde, der staar her nede foran Talerstolen, og det vil jeg derfor henstille til Præsidi- et at overveje til næste Aar; saa er der ikke det mindste i Vejen for, at Landstingets Medlemmer kan faa Plads her.

Vi har nu haft Lejlighed til at høre de fire Parti-ers Ordførere, og dermed har man Billedet af, hvorledes vort Land ser ud i dette Øjeblik, politisk og paa anden Maade, idet de store Spørgsmaal nu er berørt. Nu er det gaaet mig saaledes, at jeg for den socialdemokratiske Ordførers Vedkommende savnede forskellige Ting. Jeg synes, at han i det hele taget var meget mat, da han holdt sin Tale, der var nærmest noget forsagt, noget forknyttet over ham; han var sat til at være Ordfører her, men han gjorde nærmest et bekymret Indtryk. Jeg savner, som sagt, forskellige Ting. Bl. a. vil jeg henvise til, at man tidligere, naar der blev talt fra socialdemokratisk Side, og ikke mindst naar den nuværende Statsminister holdt sine Taler, aldrig forsømte at fortælle under Ministeriet Neergaard, hvor mange tabte Arbejdsdage der havde været under denne evneløse, som man sagde, Venstre-regering. Han benyttede Statistikkens: saa og saa mange Hundrede Tusinder af Dage, det fik vi altid at vide. Derfor savnede jeg i den ærede socialdemokratiske Ordførers Tale nu en Statistik over, hvor mange tabte Arbejdsdage der har været under den nuværende Regerings Førerskab. Naar man tidligere har ment, at Rigsdagen og Offentligheden altid skulde have nøjagtigt at vide, hvor store Tallene var for spildte Arbejdsdage ved Strejker, Lockouter o. s. v., synes jeg ogsaa, man skulde have en Oversigt over det i Aar fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Det er muligvis en Forglemmelse, at det ikke er sket; men det kan jo saa oprettes endnu, vi staar jo endnu kun ved Begyndelsen af Finanslovbehandlingen. Der er ingen Tvivl om, at den ærede Ordfører igen vil faa Ordet, og saa kan han jo indhente

det forsømte. Det henstiller jeg altsaa til ham. Dog, det gaar antagelig her, som det gaar overalt, at alle disse gamle Udtalelser, disse kraftige og ret hensynsløse Ord mod tidligere Venstre-regeringer ligesom paa Kommando marcherer frem og i Virkeligheden griner de Herrer op i Ansigtet. Jeg vil antage, at de har faaet en ikke saa ganske ringe Anskuelsesundervisning, der for de Damer og Herrer maaske kan have nogen Betydning ud i Fremtiden.

Det er jo enhver Rigsdagsmands Pligt at gennemlæse Finansloven og dens Anmærkninger og derefter at henvise til, om der maatte være Indtægter eller Udgifter, hvor der efter hans Mening bør foretages Ændringer. Og dér vil jeg da bl. a. henvise til en Post paa Landbrugsministeriets Budget, Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme hos Husdyrene, hvor det jo særlig er Mund- og Klovesygdommen, der er Tale om. Det drejer sig her om meget store Beløb, fra 1. April og indtil nu har det kostet den danske Statskasse 5—6 Mill. Kr. Og naar man nu som jeg har den Opfattelse, at der her kan spares betydeligt, er det, forekommer det mig, ens Pligt at paavise, hvorledes saadanne Nedsættelser kan finde Sted.

Jeg har haft Lejlighed til at se denne Sygdom paa nært Hold, idet den i høj Grad har raset i denne Sommer i mit Amt. Det er i det hele uhyggeligt at se, hvorledes Sygdommen har vandret ud over Landet. Jeg har derved faaet Lejlighed til at se, hvorledes man fra Autoriteternes Side optræder overfor Sygdommen. Om Helbredelse er der jo hidtil ikke Tale, det har man hidtil maattet opgive fra Veterinærvidenskabens Side, man har ikke noget Middel til at kunne kurere Sygdommen. Naar man ser, hvorledes Tilsynet foregaar, kan man saa udmærket godt forstaa, at det kan løbe op til saa mægtige Beløb. Jeg skal ganske kort nævne, hvorledes det gaar til. Naar en Landbruger faar Sygdommen i sin Besætning, sender han Bud efter den praktiserende Dyrlæge, der undertiden konstaterer Sygdommen gennem Kikkert, man behøver ikke at være lige inde ved Dyrene; i og for sig kunde enhver Landbruger godt selv konstatere det. Nu er det altsaa konstateret, at der er Mund- og Klovesyge, og den paagældende faar en Instruks med visse Regler, som han har at rette sig efter. Det næste, der sker, er, at Politiet kommer. Naturligvis arriverer det i Bil, det er der dog ikke noget at sige til, fordi det har haft ganske uhyre meget at gøre i denne Sommer